

1888-02-10

AFSENDER

Vilhelmine Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
dansk

Dateringsbegrundelse:
Dato i brev

Afsendersted:
Kerteminde

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Adolph Larsen
Jeppe Andreas Larsen
Vilhelm Larsen
Nicolaus Lützhøft
Wenzel Heinrich Tornøe
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Vilhelmine Larsen beder Johannes om at gå i kirke på hans dåbsdag. Han er altid i hendes tanker, og hun beder for, at han skal nå sine mål.

TRANSSKRIFTION

Kjerteminde den 10 88
2

Kjære Johannes!

Indlagt følger der et Slips og i næste Uge skal du faa et Par Benklæder til og der skal nok komme Knapper i de første blev ogsaa kun sendt som Prøvebenklæder – godt var det at du fik dem, da det blev saa koldt, idag var her meget tæt Snefald men pludselig Tø, saa der bliver vel nogen Kanefart, for du kan tro, at Kanefarten har gaaet lystig i den sidste Tid - - Jeg haaber at Pølsemeden har smagt dig og kommen vel derover Mine Ønsker gik jo i den Retning at sende dig Penge i dag; men naaes det ikke, sender jeg alligevel Brevet afsted da jeg saa gjerne vilde tale med Dig inden Søndag for at minde dig om min kjære Søn at det er din Daabsdag paa Søndag gaa Kirke Johannes enten med den ene eller med den anden hvem du helst vil gaa til, kunde vi dog have gaaet sammen, det var nu et inderligt Ønske jeg har lovet at komme til Kjøbenhavn i Fastelavnstiden; men maattet opgive ligesom saameget andet dog være hos dig i Tankerne og bede for dig det kan ikke forstyrres; vi har haft 2 ganske udmærkede Prædikener i den sidste Tid som jeg dog saa inderlig ønskede, at du havde hørt "om de betroede Pund især" at vi maatte forvalte dem til Herrens Ære og Tilfredshed; naar han engang krævede os til Regnskab baade for aandelige og timelige, forrige Søndag havde jeg den store Glæde at Fader var med i Kirke

Oh Johannes, du kan nok forstaa mig, da talte han om det naturlige Billede vor Herre havde givet os "at Sæden i Jorden, var først til Græs, saa Straa, saa Korn og sidst Høsten" og det anvendte han paa Menneskets aandelige Udvikling, at Daabsordet er Sædekornet som saa saar sin Barndom og Ungdom Manddom og Alderdom og Høsten ind til Evigheden

hvor var det klart og inderligt vi vare alle saa glade og du er jo altid med i mine Bønner, som jeg beder for din aandelige Udvikling; tænker jeg jo ogsaa paa din Gjerning for dette Liv og glæder mig usigelig naar jeg kan høre du er glad og faar Ros af Zartmann det skal du rigtig have Tak for, at du skrev hjem gid du fremdeles maa faa Velsignelse af dit Arbejde fortæl mig hvordan Søndagen imorgen gaar for dig, og saa spørger du hvad Interesse kan du dog have af at vide hvad Modeller vi har, Johannes

naar du nu hører hvordan jeg lever med dig i Tankerne saa spørger du vel ikke mere; men fortæller mig en heel Deel

Det var meget jeg blev glad ved at høre at du skrev om den Musik I kan glæde Eder ved paa Skolen er det daglig I faar det eller om Aftenen fortæl dog Johannes

Jeg var jo syg da Lystshøft var her, saa jeg hørte ikke hvor smukt han spillede; men han kommer her vel engang igjen til Sommeren

Vores smukke Andrik er død den var længe saa tilbageholden med at gaa i Vandet og vi opdagede da, at den var omtrent blind saa fodrede Vilhelm og Adolph den i flere Dage og vi syntes den var bedre, men saa iforgaars var den død nu maa vi saa se at faa en anden kjøbt. Fuglene har det godt, Gaasen med

Gjæstgiver Tornøe har været oppe at se Stillidsen og vilde saa gjerne have en det er jo Hanner allesammen sagde han med en Sikkerhed, Adolph lo, da han gav mig den Beretning, skulde vi ikke prakke ham en af Hunnerne paa for en "Han" hvad, det var Grin Moer; han er dog den morsomste lille Mand vi har altid glad

Kjærlig Hilsen til Johannes fra dem Allesammen dog flest fra din trofaste Moder

Hils alle Vennerne baade i Hjemmet og paa Skolen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

med den ene eller den anden. hvæm
Den helst vil gaa til, Kænde at dag
have godt sammen, det var den
et ienderligt Quæke jeg har hørt at
Kæmpe til Gællehave i Taalhave
Tiden pæm maattet opgive ligesom
sæmmezet andet dag som den. Dig
i Taalhave og heder for Dig det kan
ikke forstaaes, saa har hørt at gaa
ske i Kæmpehede Taalhave i den sidste
Tid. Saa jeg tag saa ienderligt ainstad
at den handle hørt om de betraede
Pæmpe iser, at si maatte forstaa
den til Kæmpehede og Taalhave
had, saa er den engang Kæmpe
er to Kæmpehede handle for aandelig
og Kæmpehede, forrige Søndag handle jeg
den store Glæde at Taalhave som med i Kæmpe
at Johannes, den kan mark for
saa seer jeg da fælle den om det maatte
Bæmpe Bæmpe, som Kæmpe handle gind om
at Taalhave i Taalhave som først til
Gæmpe, som Taalhave, som Kæmpe og sidst

Hæmpe" og det ainstad kan den
Kæmpehede, aandelig Kæmpehede,
at Taalhave er Taalhave
saa som for den Kæmpehede og
Kæmpehede, Kæmpehede og Alderdom
og Kæmpehede til Taalhave
hvor som det Kæmpe og ienderligt
si saa alle saa glæde og den er
for altid med i minne Kæmpehede,
saa jeg heder for Kæmpehede
Kæmpehede, Kæmpehede jeg to og for
for den Kæmpehede for dette Kæmpe
og glæde jeg er sigelig, saa jeg
kan høre den er glæde og for
Kæmpehede af Taalhave, det skal
den rigtig have Tak for, at den
Kæmpehede er den Kæmpehede
saa for Kæmpehede af det Kæmpe
for den Kæmpehede Søndag, saa jeg
gaa for Dig, og saa spørger du den
Kæmpehede, den den dag kan af at Kæmpe
Kæmpehede si den, Johannes saa
den den Kæmpehede jeg heder med
Dig i Taalhave som Kæmpehede den